

SCENARIUSZ ZABAW STYMULUJĄCYCH ROZWÓJ MOWY (PRZEZNACZONY DO PRACY Z DZIEĆMI PRZEDSZKOLNYMI I ICH RODZICAMI)

Cele:

- Zapoznanie rodziców z metodyką wstępnych ćwiczeń logopedycznych oraz zachęcenie ich do stosowania profilaktyki logopedycznej
- Wykształcenie umiejętności świadomego i prawidłowego operowania oddechem.
- Usprawnianie narządów artykulacyjnych.
- Rozwijanie percepcji słuchowej.
- Rozpoznawanie odgłosów zwierząt i ich nazywanie.
- Kształcenie poczucia rytmu.
- Uaktywnianie przepony

Przebieg zajęć:

I. Powitanie.

Dzieci z rodzicami stoją w kole. Osoba prowadząca wita dzieci piosenką „Wszyscy są”:

Wszyscy są, witam was.

Zaczynamy już czas,

jestem ja, jesteś ty.

Raz, dwa, trzy

II. Ćwiczenia oddechowe.

1. „Nadmuchiwany pajac”

-Dziecko leży na dywanie, całe ciało jest rozluźnione (bezwładne). Wraz z narastającą dynamicznie muzyką, poszczególne części jego ciała „napełniają się powietrzem”- „budzą się kolejno”: ręce (palce, dłonie, łokcie, ramiona), głowa, tułów, stopy, nogi, aż do całkowitego ożywienia. Jest to tylko ruchowa ilustracja oddychania, natomiast w czasie zabawy dziecko oddycha swobodnie.

2. „Kogucik zbiera ziarenka piasku” – zabawa polega na przenoszeniu za pomocą słomki dmuchanego ryżu z miejsca na miejsce, np. dziecko przekazuje ziarenko rodzicowi, ten zaś kolejnemu dziecku.

3. Wznoszenie się na palce stóp w fazie wdechu oraz stopniowe opadanie na całe stopy w fazie wydechu na spółgłoskach s..., f..., ps..., pf...

4. Oddychanie przeponowe - dziecko leży na plecach. Rodzic kładzie na jego brzuchu maskotkę. Dzieci obserwują, że brzuch podnosi maskotkę do góry. Podczas wydechu maskotka opada. Po kilku powtórzeniach następuje zamiana - dziecko kładzie maskotkę na brzuchu rodzica.

III. Gimnastyka buzi i języka.

1. „Poszukiwanie wiosny” – prowadzący opowiada dzieciom o języczku, który wybrał się na poszukiwanie wiosny. Poleca im, aby we wskazanym momencie wykonywały określone czynności.

Zbliżała się wiosna. Za oknem słychać było śpiew ptaków (dzieci naśladują głosy ptaków). Języczek wybrał się na poszukiwanie oznak wiosny. Jechał na koniu („kłaskają”, uderzając szerokim językiem o podniebienie). Na łące zobaczył bociany (wymawiają kle, kle). Zatrzymał się na leśnej polanie (uczestnicy wymawiają prrrr). Zsiadł z konia, rozejrzał się wkoło (oblizują wargi ruchem okrężnym). Świeciło słońce, wiał delikatny wiatr (wykonują delikatny wdech nosem i chwilę zatrzymują powietrze [bezdech] i długo wydychają ustami). Było ciepło i przyjemnie (uśmiechają się, szeroko rozchylając wargi). Na skraju polany zakwitły wiosenne kwiaty zawilce i sasanki. Pachniało wiosną (dzieci oddychają głęboko, wdychając powietrze nosem, wydychając ustami). Języczek pochylił się i powąchał kwiaty i kichnął (kichają wymawiając psik). W tym momencie zauważył przeciskającego się przez

zarośla jeża (przeciskają język między złączonymi zębami). Rozejrzał się w prawo i lewo (dotykają językiem do kąćków ust), potem w górę i w dół (dzieci kierują język do nosa i na brodę). Zrobiło się późno. Języczek Wsiadł na konia i pogalopował do domu („kłaskają”, uderzając szerokim językiem o podniebienie).

IV. Ćwiczenia słuchowe i artykulacyjne.

1. „Co to? Kto to?”

- dzieci słuchają dźwięków z magnetofonu i muszą odgadnąć kto lub co je wydaje. Pomocne w zabawie będą ilustracje obrazujące usłyszane dźwięki;
- prowadzący wskazuje obrazek przedstawiający zwierzątko, a zadaniem dzieci jest naśladowanie odgłosów zwierzęcia.

2. Zabawa dźwiękonaśladowcza z pokazywaniem – uczestnicy powtarzają wierszyk za prowadzącym, naśladują odgłosy i pokazują:

Pociąg jedzie fu, fu, fu;

Trąbi trąbka tu, tu, tu;

A bębenek bum, bum, bum;

Na to żabka kum, kum, kum;

Woda z krany kap, kap, kap;

Konik chodzi klap, klap, klap;

Mucha bzyczy bzy, bzy, bzy;

A wąż syczy sy, sy, sy.

3. Zagadki – onomatopeje – zabawa polega na tym, że rodzic naśladuje jakiś dźwięk, a dziecko odgaduje, co to jest. Następnie dziecko naśladuje, a rodzic odgaduje.

V. Ćwiczenia rytmiczno – ruchowe.

1. Dzieci i rodzice biegają po sali w rytm tamburyna, jak muzyka milknie robią to, co pokazuje prowadzący:

- wąż: syczymy i pokazujemy ruch węża ręką;
- zegarek: kiwamy głową w prawo i w lewo i mówimy tik – tak, cyk – cyk;
- dzwon: kiwamy głową góra – dół i mówimy bim – bam;

2. Dzieci i rodzice naśladową zwierzęta:

psa – chodzenie na czworaka i powtarzanie „hau – hau”,

koguta – kroczenie z wysoko unoszonymi kolanami i powtarzanie „kukuryku”,

misia – chodzenie z szeroko rozstawionymi nogami i mruczenie,

zająca – skakanie i powtarzanie „kic – kic”,

pszczołki – machanie rękami i powtarzanie „bzy – bzy”.

VI. Zabawa relaksacyjna.

1. Muzyka relaksacyjna. Rodzice i dzieci chodzą po sali, naśladową zrywanie kwiatów – zbierają dmuchawce. Na umówiony sygnał jednym silnym wydechem zdmuchują puch z trzymanego w ręku dmuchawca.
1. Odpoczynek – dzieci i rodzice kładą się na dywanie i przy spokojnej muzyce odpoczywają po wiosennych zabawach. Prowadzący zwraca uwagę na prawidłowy tor oddechowy.

Pomoce:

- słomki,
- ryż prażony,
- magnetofon,
- płyta CD „Co to? Kto to?”,
- nagranie z muzyką relaksacyjną i muzyką o narastającym tempie,
- tamburyno
- waciki (dmuchawce)

Literatura:

R. Sprawka, J. Graban, Logopedyczne zabawy grupowe, Wydawnictwo Harmonia 2004
Logopedia 1 (2)/2006

Opracowanie:

Wiesława Pienicka

Małgorzata Sulkowska